EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

?La reforma de la Reforma

Quan s'entra a viure en una casa o s'ha de moblar, al marge de prendre bé les mides, molts recorren a un professional de l'interiorisme. Algú que sàpiga insuflar-hi aspectes de caràcter sensorial i aparentment imponderable quan l'espai està despullat: calidesa, sensació d'amplitud, repartiment del volum, confortabilitat, il·luminació...

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret.

Les propostes solen funcionar, però, com les sabates, les estances s'han d'esblenar. La sensació de llar no apareix fins que no interactuem un temps amb *l'escenari* (aquell que, com la vida, convida a (re)decorar Ikea). Hi trobem aquells racons on ens sentim més a gust per llegir o prendre cafè, aquell punt del sofà on entra el sol a l'hora de la migdiada o, en família, tàcitament establim el lloc de la taula on ens asseiem. Sempre al mateix. Amb l'urbanisme i la fesomia dels carrers i places que més freqüentem, el procés és semblant. Quan hi ha una intervenció, s'urbanitza o es remodela, incloem els espais urbans en el nostre marc mental i, com un GPS, els relacionem amb l'entorn i amb què i qui hi podem trobar. Igual que a casa, on interactuen diverses persones. Per tot plegat, als profans en la matèria no deixa de sorprendre'ls com, massa sovint, la planta traçada amb un llapis de mines, el plànol calculat al mil·límetre per un ordinador o, més modernament, els models en tres dimensions o amb realitat augmentada, són incapaços de preveure certes vicissituds de la interacció humana. El resultat són obres que suposen un mastegot a les expectatives. Afloren, sense apel·latius, places *lletges, dures, grises, sense ànima.*

A Manresa hi ha hagut intervencions en algunes places del tot necessàries per mobilitat, deteriorament, canvi de model general de ciutat, etc., però fallides si abordem la *connexió* entre el veïnatge i la proposta municipal. Sembla inqüestionable que, des dels despatxos, els usos s'han calculat i potser és una bajanada especular que no s'ha pensat en els ciutadans. Perquè, el resultat, majoritàriament, no els agrada.També és cert que som animals de costums, adaptatius i, amb el temps, els espais evolucionaran, però aspectes com la necessitat d'ombra i zones enjardinades, la simbiosi amb l'entorn, certa continuïtat paisatgística o, simplement, mantenir-hi una essència s'esborren del tot quan els tècnics, com *deus ex machina* o oracles del futur posen el *segell de ciutat* que, per lògica, s'estén a cada nova intervenció. Arribats a aquest punt, inevitablement, molts pensen que a Manresa hi ha massa urbanisme d'autor, abordat com quadres, escultures, textos o simfonies, fins i tot com edificis d'arquitectura sublim. El creador és lliure de proposar una obra, independentment del que descodifiqui o pugui pensar-ne el públic, però l'urbanisme i l'obra pública són una altra cosa. Per damunt de tot han de ser funcionals, perquè l'ús que se'n fa és universal i es paga amb diners del contribuent. L'exemple del que no s'ha de fer des de l'àrea d'Urbanisme s'exhibeix a la façana sud de la ciutat, malauradament, al costat de la majestuositat de la Seu. Ha passat una dècada de la remodelació integral de la plaça de la Reforma. Una *oda al formigó* que, per postres, pagarem fins al 2023. Potser llavors arribarà el moment de plantejar la reforma de la Reforma.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista **El Pou de la gallina** del mes de gener de 2021. A la venda a tots els quioscos i llibreries manresanes a partir del dia 7 de gener.

EL POU DE LA GALLINA
Núm. 371
elpou.cat | 4€ | gener 2021
REVISTA MANRESANA D'INFORMACIÓ I OPINIÓ
+
L'entrevista a Rufí Cerdan, geògraf i activista social
DEU PLACES QUE FAN VIVA MANRESA

[/despiece]